

Östernåkers stadsdel förvaltning
2012-09-03
Dnr.....

DOK.ID. 39147

Kommunfullmäktige

Utdrag ur protokoll fört vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde i Stadshuset måndagen den 24 september 2012 kl. 16.00.

Bilaga A

Justerat den 1 oktober 2012 Anslaget den 2 oktober 2012

Margareta Björk
Eva-Louise Erlandsson Slorach
Ulf Fridebäck

§ 17

Ändrat hundrastområde i Solbergaskogen (utl. 2012:110, skrivelse 5)
Dnr 667-655/2012

Kommunstyrelsens utlåtande nr 2012:110 behandlades. Utlåtandet gäller en framställan från Älvsjö stadsdelsnämnd om ändrat hundrastområde i Solbergaskogen.

Ordet innehades av borgarrådet Helldén, Sebastian Wiklund, borgarråden Nordin och Wanngård samt Stellan Hamrin.

Yrkanden

Under överläggningen hade yrkats

dels bifall till kommunstyrelsens förslag,

dels av borgarrådet Helldén (MP) och Sebastian Wiklund (V) bifall till Vänsterpartiets reservation i kommunstyrelsen.

Beslut

Efter framställda propositioner enligt dessa yrkanden beslutade kommunfullmäktige utan omröstning – i enlighet med kommunstyrelsens förslag – följande.

1. Älvsjö stadsdelsnämnds hemställan om ändrat hundrastområde i Solbergaskogen godkänns med vad som sägs i utlåtandet.
2. Stadsdelsnämnderna anmodas, i enlighet med kommunstyrelsens beslut (utl. 2005:118), att återkomma samlat med kartunderlag så att hundrastområden kan fastställas som en bilaga till ordningsföreskrifterna.

Vid protokollet
Ulrika Gunnarsson

Anne-Marie Hemphälä

E. 1.
Dnr 2012-140-1.2.3.

Från: Per-Ola Larsson [ulrikagatan@yahoo.se]
Skickat: den 2 oktober 2012 15:24
Till: Administration SD10 Registrator
Kopia: Sören Akselson; Birgitta Rydberg; Anna König Jerlmyr; Therese Carlborg; Stefan Nilsson; RSMH länet; Balans; ifs; c.norlin7@gmail.com; rsmh
Ämne: Medborgarförslag
Bifogade filer: PM_21_a___SoL[1].doc

Till Östermalms stadsdelsnämnd

MEDBORGARFÖRSLAG

Behandlingen av T2 visar att lagstadgad samverkan (5 kap 8 § SoL) inte fungerar betr äldre & funktionshindrade. Jag föreslår därför att nämnden tillsätter en temporär kommitté som analyserar syftet med samverkan ang psykiatri och hur den regleras.

Kanske det behövs ett samverkansråd som består av företrädare för Stockholms Norra psykiatri, berörda handikapporganisationer och ÖSNS socialpsykiatri för att nämnden ska kunna få relevant information inför beslut om nämndens ansvarsområde SOCIALPSYKIATRI och därvid beakta relevanta aspekter - inte enbart budget.

Jag bilägger ett embryo med uppgifter om förarbeten om samverkan

MVH

Per-Ola Larsson Ulrikagatan 13, 115 23 Stockholm

Tel 0723-16 06 99

Mejl: ulrikagatan@yahoo.se

Per-Ola Larsson

Ulrikagatan 13
115 23 STOCKHOLM
Tel 08-667 15 70,
e-post: ulrikagatan@yahoo.se

PM

1999-05-10 – ~~reviderad~~ 2012-10-02

Om 21 a §, sedermera nuvarande 5 kap 8 § socialtjänstlagen (SoL) och 8 § hälso- och sjukvårdslagen (HSL)

Vad har lagstiftaren avsett med samverkansreglerna i (21 a § - fr o m 2002-01-01) 5 kap 8 § nya SoL och 8 § HSL?

Denna PM visar att statsmakterna avsett att samverkan är ~~en nödvändig del i beredningen~~ av beslut gällande planering av verksamhet funktionshindrade personer. Därför har en socialnämnd eller ett landsting inte rätt att underlåta att fullgöra den tvingande regeln om samverkan i 5 kap 8 § SoL eller 8 § HSL

Paragrafen infördes i samband med psykiatrireformen. En motsvarande regel för äldreården finns också i 20 a § SoL, numera 5 kap 6 § SoL. Idén kom ursprungligen från Handikapputredningen (SOU 1990:19, avsnitt 7.5):

Samverkan med handikapporganisationerna

Handikapporganisationerna besitter **omfattande kunskaper om skilda handikappgruppers situation, problem och behov**. Socialtjänsten och den lokalt arbetande handikapprörelsen har funnit en mötesplats i de lokala handikappråden som finns i flertalet kommuner. Där handikappråd saknas anges att man i stället har andra fasta former för samverkan omkring vissa frågor - avgifter, frågor om färdtjänst, bidragsregler, byggprojekt etc. Det är emellertid inte ovanligt att kommunerna tar direkt kontakt med handikapporganisationerna för att diskutera vissa frågor när handikappråden finns.

Utredningen fullföljde sin tanke i SOU 1991:46 och anförde under avsnitt 17.7 Brukarinflytande .....

När det gäller planering av verksamhet enligt LSS är de organisationer, som företräder människor med funktionshinder **viktiga samverkanspartner**. Regler om samverkan med organisationer finns i HSL, SOL, LSS och KL. **Hur** samverkan skall ske är inte reglerad i lagarna. I förarbetena till HSL påpekas dock att med ordet samverkan avses att **markera att samarbetet alltid skall vara fråga om ett ömsesidigt givande och tagande**.

*Det är inte endast fråga om att bereda någon tillfälle att ta del av t.ex. ett visst förslag till utbyggnad utan avsikten är att **möjlighet skall ges att påverka utformningen av förslaget genom att belysa det utifrån de kunskaper och erfarenheter som finns inom organisationerna.***

Det bör åligga landsting och kommuner att på lämpligt sätt ta reda på och ange vilka organisationer och föreningar på det lokala respektive regionala planet som man bör samverka med. Det bör ligga i allas intresse att **goda kontakter** skapas mellan

myndigheten och de olika organisationerna.

I prop. 1992/93:139 s 139 ff redovisar föredragande statsrådet att några remissinstanser vände sig mot den föreslagna samverkansparagrafen. Han anser dock att erfarenheterna från **handikapporganisationerna** är så viktiga att han snarare skärper Handikapputredningens förslag. **Han hävdar att kommunen skall planera verksamheten för handikappade i samverkan med bl a deras organisationer och Landstinget.** Därför vill han införa en bestämmelse om detta i SoL, nuvarande 5 kap 8 § (förutv. 21 a §). Han hänvisar till landstingens skyldigheter enligt 7 och 8 §§ hälso- och sjukvårdslagen (HSL) och framhåller särskilt vikten av att kommunerna vid utarbetande av sina planer **samverkar** med handikapporganisationerna. **Jfr specialmotiveringen till 8 § HSL i prop. 1981/82 : 97 s 123 & 124:**

Utformningen av hälso- och sjukvården påverkar en rad andra verksamhetsområden i samhället. Mot bl.a. denna bakgrund har det ansetts nödvändigt att införa en **bestämmelse** om en **vittgående** skyldighet för landstingskommunen att samverka med huvudmännen för dessa verksamhetsområden. Som framgår vid en jämförelse är förevarande bestämmelse betydligt mera vidsträckt än bestämmelsen i 4 § sjukvårdskungörelsen. Enligt sistnämnda bestämmelse skall samråd äga rum endast vad gäller översiktsplaner.

Ordet **samverkan** avser att markera att samarbetet alltid skall vara fråga om ett ömsesidigt givande och tagande. Samråd har ofta använts i en snävare betydelse.

Det är således inte endast fråga om att bereda någon tillfälle att ta del av t.ex. ett visst förslag till utbyggnad utan avsikten är att denne skall ges möjlighet att påverka utformningen av förslaget genom att belysa det utifrån hans kunskaper och erfarenheter.

Enligt den nya bestämmelsen **skall samverkan ske med samhällsorgan organisationer** och enskilda. Med samhällsorgan avses främst kommuner och statliga myndigheter, t.ex. socialstyrelsen, skolöverstyrelsen, arbetarskyddsstyrelsen på central nivå samt länskolnämnden, yrkesinspektionen, länsarbetsnämnden och de regionala stiftelserna för skyddat arbete på länsplanet. Bland organisationer kan nämnas arbetsmarknadens organisationer samt handikapp-, äldre- och patientföreningar. Med enskilda avses i huvudsak privata vårdgivare av olika slag, t.ex. privata sjukhem samt privatpraktiserande läkare och sjukgymnaster. (Mina kursiveringar)

Följande tolkning ger JO Gunnel Norell Söderblom 1997-02-14 efter en anmälan av HSO i Stockholms län

Enligt vad som framkom av handlingarna i ärendet har inbjudan till samverkan utgått till patient- och handikapporganisationer först efter det att hälso- och sjukvårdsnämnd, landstingsstyrelse och landstingsfullmäktige beslutat att anta utvecklingsplanen. Det är givetvis värdefullt att samverkan mellan landstinget och berörda organisationer kommer till stånd vid den närmare utformningen av de åtgärder som en antagen utvecklingsplan resulterar i. Detta kan enligt min mening inte befria landstinget från skyldigheten till samverkan även dessförinnan.

Trots vad som ovan anförts om svårigheten att uppfylla det i Hälso och sjukvårdslagen uppställda samverkanskravet finner jag därför att landstinget på ett mer aktivt sätt borde ha berett åtminstone handikapporganisationer av här aktuellt slag, dvs sådana som fungerar som samarbetsorgan för ett stort antal enskilda handikappföreningar, utrymme att framföra sin syn på i utvecklingsplanen föreslagna åtgärder innan denna antagits. Det sätt på vilket samverkan har kommit till stånd kan inte anses stå i överensstämmelse med 8 § HSL. Landstinget kan inte undgå kritik för sin underlåtenhet i detta ärende.

SLUTSATS Förarbetena till 5 kap. 8 § (förutv.21 a § SoL) visar tydligt att samverkan måste ske med handikapporganisationerna så att dessa får möjlighet **att bli delaktiga i den process som planerar verksamheten för dem och reellt kan påverka besluten** som gäller olika handikappgrupper. I annat fall har beslutet tillkommit i strid med gällande lag. Ett överklagat beslut som strider mot gällande lag skall enligt 10 kap KL upphävas.

*****

APPENDIX

Förtydligande utdrag ur proposition 1992/93:159, tillagda 2008-10-22

8 Vissa socialtjänstfrågor

Mitt¹ förslag: Kommunens skyldighet att göra sig väl förtrogen med levnadsförhållandena för människor med funktionshinder och att bedriva uppsökande verksamhet klargörs genom ett tillägg till socialtjänstlagen (SFS 1980:620). Ett motsvarande tillägg till lagen görs i fråga om äldre människor.

Kommunen skall planera sina insatser för människor med funktionshinder. Planeringen skall utformas i *samverkan med landstinget samt andra samhällsorgan och organisationer*. En bestämmelse om detta förs in i socialtjänstlagen.

Sekretess skall gälla inom yrkesmässigt bedriven enskild verksamhet som avser insatser enligt socialtjänstlagen för uppgifter om enskilda personliga förhållanden.

Handikapputredningens förslag: Utredningens förslag till tillägg i socialtjänstlagen har i princip samma materiella innehåll som mitt. Handikapputredningen föreslår dock att kommunens skyldighet att göra sig väl förtrogen med funktionshindrades levnadsförhållanden och att bedriva uppsökande verksamhet regleras i socialtjänstlagens inledande bestämmelser om socialtjänstens innehåll (5 och 8 §§).

Remissinstansemå: De föreslagna förändringarna kommenteras endast av några få remissinstanser. Riksrevisionsverket (RRV), Riksdagens ombudsmän/Justitieombudsmannen (JO), Kammarrätten i Göteborg och Länsrätten i Stockholms län avstyrker de föreslagna ändringarna i 5 och 8 §§ socialtjänstlagen med hänvisning till att dessa inte hör hemma i socialtjänstlagens allmänna bestämmelser. Enligt RRV innebär den föreslagna ändringen av 5 § socialtjänstlagen att personer med funktionshinder särskilt pekas ut som grupper vilkas levnadsförhållanden kommunen skall göra sig väl förtrogen med. Enligt vad RRV framhåller ges därmed intryck av att kommunens ansvar för andra grupper blir mindre. Kammarrätten i Göteborg anser att den föreslagna ändringen av 5 § socialtjänstlagen bryter systematiken i lagen och därför bör utgå. Länsrätten i Stockholms län framhåller att de föreslagna tilläggen till 5 och 8 §§ socialtjänstlagen inte hör hemma bland de föreskrifter av allmän karaktär som finns i dessa paragrafer.

Några invändningar mot de föreslagna tilläggen i innehållsmässig mening framförs inte.

Skälen för mitt förslag: Socialtjänstens verksamhet är av stor betydelse för levnadsförhållandena för personer med funktionshinder. Såväl de strukturinriktade som de allmänt och individuellt inriktade insatserna är av grundläggande betydelse för möjligheterna att förverkliga handikappolitikens mål om full delaktighet och jämlikhet.

¹ Dvs departementschefens

Handikapputredningen har i sitt arbete betonat den betydelse som **uppsökande** verksamhet har för att tillförsäkra personer med funktionshinder ett fullgott individuellt stöd och full delaktighet i samhällslivet. kommunernas

Till socialtjänstens uppgifter hör redan i dag att göra sig väl förtrogen med kommunmedborgarnas levnadsförhållanden och att genom uppsökande verksamhet och på annat sätt främja förutsättningarna för goda levnadsförhållanden.

Det kartläggningsarbete som Handikapputredningen utfört - och som redovisades i betänkandet (SOU 1990:19) Handikapp och välfärd? - visade emellertid att den uppsökande verksamheten fungerar bristfälligt i flertalet kommuner. Enligt de uppgifter som utredningen redovisar har endast 30 % av de undersökta kommunerna gjort en fullständig inventering för att få kunskap om levnadsförhållandena för personer med svåra funktionshinder. *Enligt utredningen har merparten av de kommuner som inte genomfört någon inventering uppgivit att man heller inte planerar att påbörja ett sådant arbete.*

Det är mot bakgrund av bl.a. dessa förhållanden som Handikapputredningen i sitt huvudbetänkande ansett att kommunernas ansvar för uppsökande verksamhet och för att skaffa sig kunskap om funktionshindrades levnadsförhållanden bör tydliggöras i socialtjänstlagen. Som framgått, har utredningen föreslagit att bestämmelser om kommunens skyldighet att göra sig väl förtrogen med funktionshindrades levnadsförhållanden och om uppsökande verksamhet med inriktning på funktionshindrade borde läggas fast i 5 och 8 §§ socialtjänstlagen. Som jag redan påpekat har några invändningar mot de föreslagna förändringarna av

socialtjänstlagen i materiell mening inte förts fram av remissinstanserna.

Däremot har några instanser avstyrkt förslaget att lägga in bestämmelserna i fråga bland socialtjänstlagens allmänna föreskrifter.

Jag vill för egen del understryka vikten av att kommunerna bedriver uppsökande verksamhet och skaffar sig kunskap om livsvillkoren för personer med funktionshinder. En aktiv uppsökande verksamhet är av grundläggande betydelse för att kommunen skall få kännedom om enskilda människors behov av stöd och service och om livsvillkoren i övrigt. Den uppsökande verksamheten ger också kommunerna möjligheter att på ett bra sätt nå ut med information om socialtjänstens insatser till personer med funktionshinder. En aktiv uppsökande verksamhet är dessutom en viktig förutsättning för att kommunerna skall kunna bedriva en effektiv och systematisk planering inom handikappområdet. Jag skall alldeles strax återkomma till denna senare fråga.

Med hänvisning till vad jag nu har sagt anser jag att det finns skäl att tydliggöra kommunernas skyldighet att bedriva uppsökande verksamhet och att göra sig väl förtrogna med funktionshindrades levnadsförhållanden genom ett tillägg till socialtjänstlagen. I enlighet med vad RRV, JO, Kammarrätten i Göteborg och Länsrätten i Stockholms län anfört finner jag det dock mindre lämpligt att skyldigheterna i fråga regleras i 5 och 8 §§ socialtjänstlagen. Jag delar dessa myndigheters uppfattning att en sådan ordning skulle bryta systematiken i socialtjänstlagen. En bättre ordning är enligt min mening att föreskrifterna i fråga inarbetas i en ny paragraf i anslutning till 21 § socialtjänstlagen, som reglerar socialtjänstens ansvar när det gäller omsorger om människor med funktionshinder.

Jag finner det lämpligt att ett motsvarande klarläggande i fråga om kommunens skyldighet för äldre personer görs genom ett tillägg till

20 a § socialtjänstlagen.

Planeringsskyldighet

Enligt 7 § hälso- och sjukvårdslagen (HSL) har landstinget en skyldighet att planera hälso- och sjukvården med utgångspunkt i befolkningens behov av hälso- och sjukvård. Enligt 8 § hälso- och sjukvårdslagen skall landstinget samverka med samhällsorgan, organisationer och enskilda. Som jag redan framhållit (avsnitt 5.1) bör landstingen i denna planering även se som sin uppgift att planera för insatser inom habiliterings- och rehabiliteringsområdet för personer med funktionshinder.

Socialtjänstlagen ger kommunerna ett omfattande ansvar för att de som vistas i kommunen får det stöd och den hjälp de behöver. Enligt 21 § socialtjänstlagen skall socialnämnden verka för att människor som av fysiska, psykiska eller andra skäl möter betydande svårigheter i sin livsföring får möjligheter att delta i samhällets gemenskap och att leva som andra. För kommunerna finns för närvarande emellertid ingen skyldighet att planera socialtjänstens insatser för människor med funktionshinder. Det bör dock påpekas att ett inte obetydligt antal av landets kommuner ändå utarbetat och lagt fast specifika handikappolitiska planer och program.

Det finns anledning att i sammanhanget påminna om att kommunerna

sedan den 1 januari 1989 har en skyldighet att enligt 20 a § socialtjänstlagen

planera sina insatser för äldre människor.

1 linje med vad Handikapputredningen anfört **anser jag att det är angeläget att kommuneraa intensifierar sin planering av insatser för personer med funktionshinder.** Som jag nyss nämnt finns sådana planer i flera kommuner. Enligt de erfarenheter jag gjort är det inte ovanligt att kommuner som utarbetat och lagt fast specifika handikappolitiska planer och program också har uppnått en relativt hög grad av tillgänglighet i sin verksamhet och förhållandevis väl utbyggda stöd- och serviceinsatser.

Med hänvisning till vad jag nu har sagt föreslår jag att kommunerna åläggs en skyldighet att planera sina insatser för människor med funktionshinder. En bestämmelse om detta bör tas in i socialtjänstlagen. Med hänsyn till de viktiga uppgifter som landstingen har för människor med funktionshinder bör markeras att kommunerna i sin planering skall samverka med landstinget. Samverkan skall även ske med andra berörda samhällsorgan och organisationer. Jag vill härvid särskilt framhålla vikten av att kommunerna vid utarbetande av sina planer samverkar med handikapporganisationerna.

Det är vidare givetvis väsentligt att planerna får en utformning som innebär att de så allsidigt som möjligt belyser de olika aspekter som är avgörande för delaktigheten för personer med funktionshinder. De bör således innefatta såväl frågor om tillgängligheten i vidaste mening inom kommunen som frågor om utformningen av olika individuella stöd- och serviceinsatser. Inte minst bör härvid utvecklingen av individuella insatser enligt den föreslagna lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade uppmärksammas. Det finns enligt min mening ingen anledning att i övrigt lägga fast några föreskrifter om planeringsskyldigheten. Med

hänsyn till de skilda lokala förutsättningar som gäller bör kommunerna själva kunna bestämma formen för och uppläggningsplaneringen av sin planering. Tillsynsmyndigheterna bör följa upp och utöva tillsyn över denna del av kommunernas skyldigheter på samma sätt som över verksamheten enligt socialtjänstlagen i övrigt.

Senare har Stockholms Kommunfullmäktige fastställt ett handikappolitiskt program **14 december 2004**:

Bl a sägs: Stockholms stads handikappolitiska inriktningsmål

- ⊗ Nämnder och styrelser ska iaktta den lagstadgade skyldigheten att samverka med handikapporganisationer.
- ⊗ Nämnder och styrelser ska, enligt gällande instruktioner för stadens handikappråd, ge råden möjlighet att ha aktivt brukarinflytande – insyn, inflytande och möjligheter att påverka. (sid 21)

Tillägg 2010-06-28

Genom prop 2008/09:193 infördes en ny § i SoL, 5 kap 8 a §. Enligt denna skall kommun och lansting i samverkan med handikapporganisationerna träffa överenskommelse om hur samverkan skall utformas. Lagen trädde i kraft 1/1 2010, men har ännu inte tillämpats av Stockholm läns landsting, och bl a Stockholms och Ekerö kommuner,

6 kap 7 § KL föreskriver att en nämnd också skall tillämpa fullmäktiges föreskrifter.

Genom **Beslut i Stockholms kommunfullmäktige 14 december 2004** fastställdes ett handikappolitiskt program. Därav framgår bl a

Stockholms stads handikappolitiska inriktningsmål

- ⊗ Kommunstyrelsen har ett övergripande ansvar för att samordna stadens handikappolitiska arbete.
- ⊗ Stadens nämnder och styrelser ska se till att samordningen utvecklas och förbättras inom och mellan förvaltningar, mellan staden och landstinget, mellan staden och staten samt mellan staden och näringslivet/organisationer i de frågor som gäller människor med funktionsnedsättning.

Handikapporganisationer

FN:s standardregel nr 18:

”Staterna bör erkänna handikapporganisationernas rådgivande roll när det gäller att fatta beslut i handikappfrågor.”

Den nationella handlingsplanen

Handikapprörelsen gör en viktig samhällsinsats bl a genom att följa och rapportera om livsvillkoren för personer med funktionsnedsättning, peka på behov och brister, föreslå lösningar och medverka både i debatten och i det konkreta arbetet för att bygga ett samhälle för alla.

Stockholms stads handikappolitiska inriktningsmål

- ⊗ Kommunstyrelsen har ett övergripande ansvar för att samordna stadens handikappolitiska arbete.
- ⊗ Stadens nämnder och styrelser ska se till att samordningen utvecklas och förbättras inom och mellan förvaltningar, mellan staden och landstinget, mellan staden och staten samt mellan staden och näringslivet/organisationer i de frågor som gäller människor med funktionsnedsättning.

Stockholms stads handikappolitiska inriktningsmål

- ⊗ Nämnder och styrelser ska iaktta den lagstadgade skyldigheten att samverka med handikapporganisationer.
- ⊗ Nämnder och styrelser ska, enligt gällande instruktioner för stadens handikappråd, ge råden möjlighet att ha aktivt brukarinflytande – insyn, inflytande och möjligheter att påverka.

.....

De citerade föreskrifterna gäller också för Östermalms stadsdelsnämnd.

Från: Per-Ola Larsson [ulrikagatan@yahoo.se]
Skickat: den 4 oktober 2012 23:18
Till: Administration SD10 Registrator
Kopia: Anna König Jerlmyr
Ämne: Medborgarfröslag om bostäder för hemlösa
Bifogade filer: Basta – rehabilitering genom arbete.htm

Till Östermalms stadsdelsnämnd

"Debatt" i TV 1 aktualiserade 4/10 2012 frågan om bostäder för hemlösa. Anders Öfvergård beskrev en metod som man kan säga är en praktisk tillämpning av 5 kap 7 § SoL. Verksamheten drivs av kooperativet "Basta" (Se bilaga). Därigenom får hemlösa - som också omfattas av 5 kap 7 § SoL - rehabilitering genom sysselsättning att bygga bostäder.

Nog bör det finnas någon mark inom stadsdelsområdet där en sådan verksamhet skulle kunna drivas genom att renovera något gammalt hus.

Exempel: I hörnet av Lidingövägen - Erik Dahlbergsgatan finns en gammal furirsmäss som inte används. Fastighetsdelen där huset ligger skulle kunna styckas av från militärområdet. Ett kooperativ skulle kunna få handledning att bygga om huset till lämpliga bostäder. Det finns naturligtvis många andra möjligheter inom Östermalm

För att kunna ge sysselsättning och bostäder för hemlösa personer föreslår jag att nämnden utreder denna möjlighet med stöd av 5 kap 7 § SoL och i samverkan med BASTA.

MVH

Per-Ola Larsson Ulrikagatan 13, 115 23 Stockholm

Tel 0723-16 06 99

Mejl: ulrikagatan@yahoo.se

Anne-Marie Hemphälä

E 3
Dnr 2012-587-1.2.4.

Från: Thomas R [tro0498@gmail.com]
Skickat: den 13 oktober 2012 07:57
Till: Administration SD10 Registrator
Ämne: Medborgarförslag: inför dagstidning på gator i bostadskvarter

Hej,
Härmed föreslår jag följande:

I Östermalms många bostadskvarter borde gatorna städas på dagen istället för på natten.

Detta skulle ge följande fördelar:

- Fler p-platser på natten då behovet är som störst.
- Inga störande vägmaskiner mitt i natten i våra bostadskvarter.
- Ev. billigare entreprenad då tjänsten utförs på dagtid.

I Vasastaden och Kungsholmen är detta redan infört sedan många år!

Med vänlig hälsning,
Thomas Rousseau

De Geersgatan 10
Tel 08-58725574

Starrängsringen 6
115 50 Stockholm

E. 4

Dnr 2012-550-1.2.4

Vidarebefordrat brev:

Från: Björn Odenhammar <bjorn.odenhammar@gmail.com>
Datum: 23 september 2012 22:25:11 CEST
Till: "therese.carlborg@moderat.se" <therese.carlborg@moderat.se>
Ämne: Vädjan om gård till förskolan Ocean

Hej, en vädjan till dig angående gård till förskolan Ocean tillhörande Stadions kommunala förskolor. Förskolan Ocean med närmare sextio barn och är en av få (eller den enda?) kommunal förskolan utan egen gård på Gärdet. Tydligt har de haft en egen gård tidigare mellan Olaus Petri skolan och Erik Dahlbergsgatan. Den togs bort och ersattes av en mindre inhägnad allmän lekplats.

Jag vädjar till dig att förskolan återigen ska få en egen gård på den idag allmänna parkmarken. Idag utnyttjas Tessinparkens parklek på förmiddagen och den allmänna lekplatsen som är ca 10 gånger 10 meter på eftermiddagen. Eftersom lekplatsen är såpass liten och endast rymmer en sandlåda och en liten klätterställning så vistas barnen mestadels utanför inhägnaden. Förskolan har tidigare gjort kommunen uppmärksam på att staket behövs mot Erik Dahlbergsgatan för att skapa en åtminstone säker miljö för barnen att vistas i.

I förra veckans utskick från förskolan informerades vi föräldrar om att en inne eftermiddag i veckan kommer att införas för vardera barngrupp för att undvika att det blir alltför kaotiskt på "lilla gården" som den kallas.

Jag vädjar till dig och andra ansvariga inom Östermalms stadsdelsnämnd att återskapa en egen gård för förskolan Ocean med plats för alla barnen, med en stimulerande och säker miljö för alla åldrar.

Med vänliga hälsningar
Jeannette Jarmlinger

070-3855039

Skickat från min iPad